

Bé lừa

 Lindiwe Matshikiza

 Meghan Judge

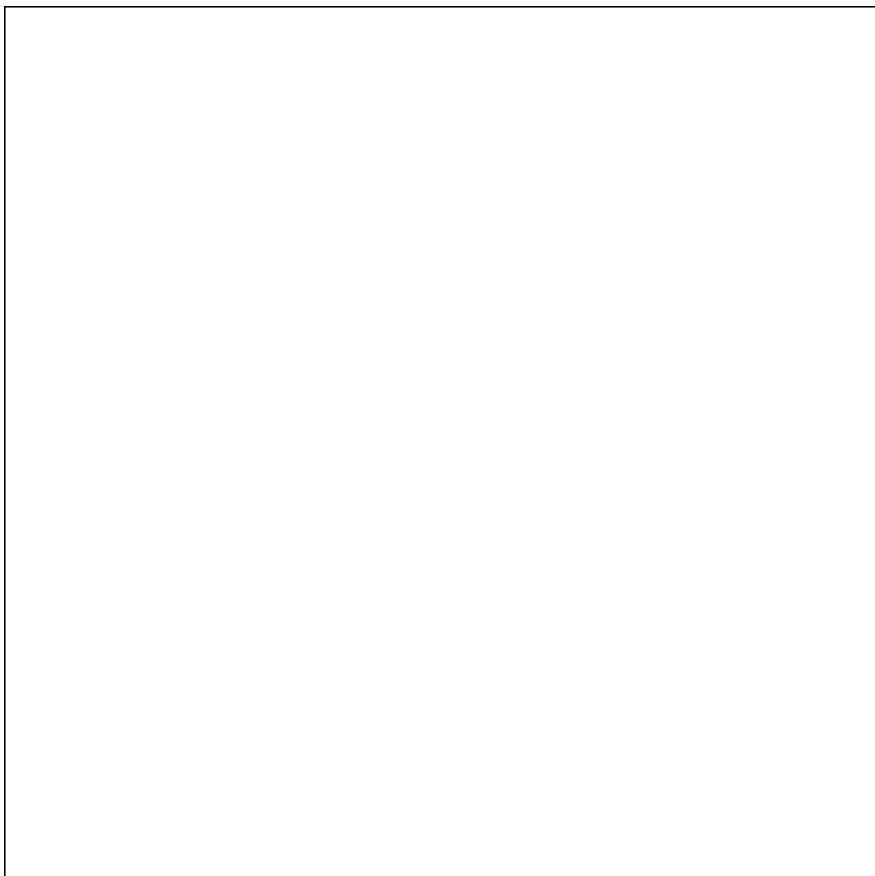
 Phuong Nguyen

 Vietnamese

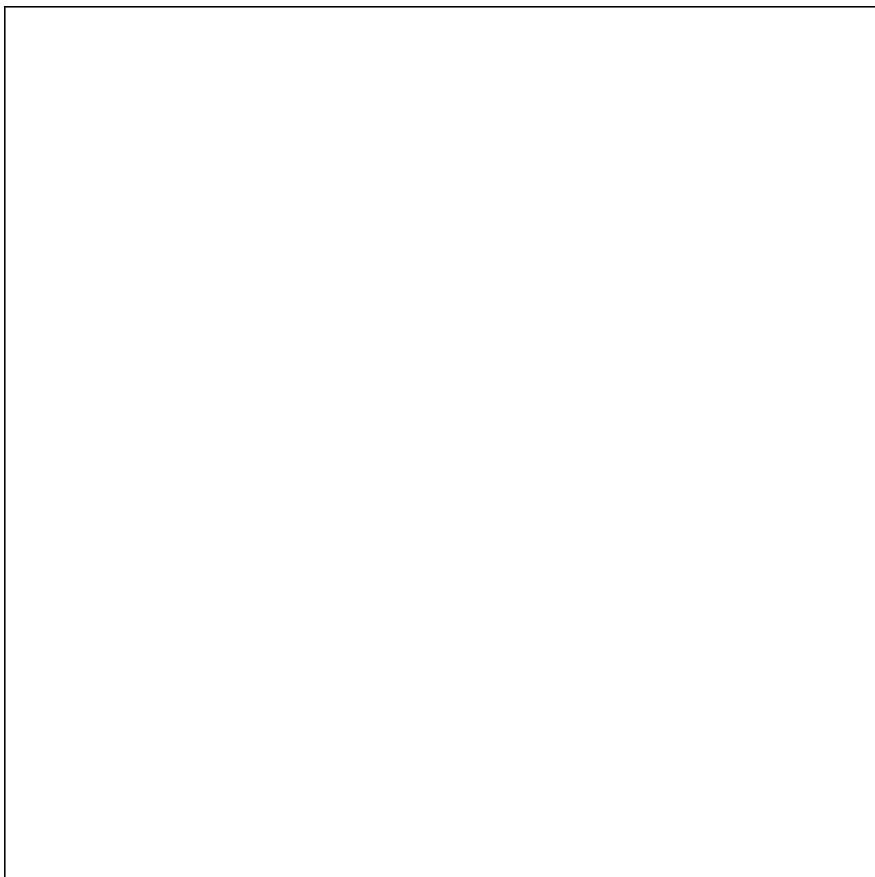
 Level 3

(imageless edition)

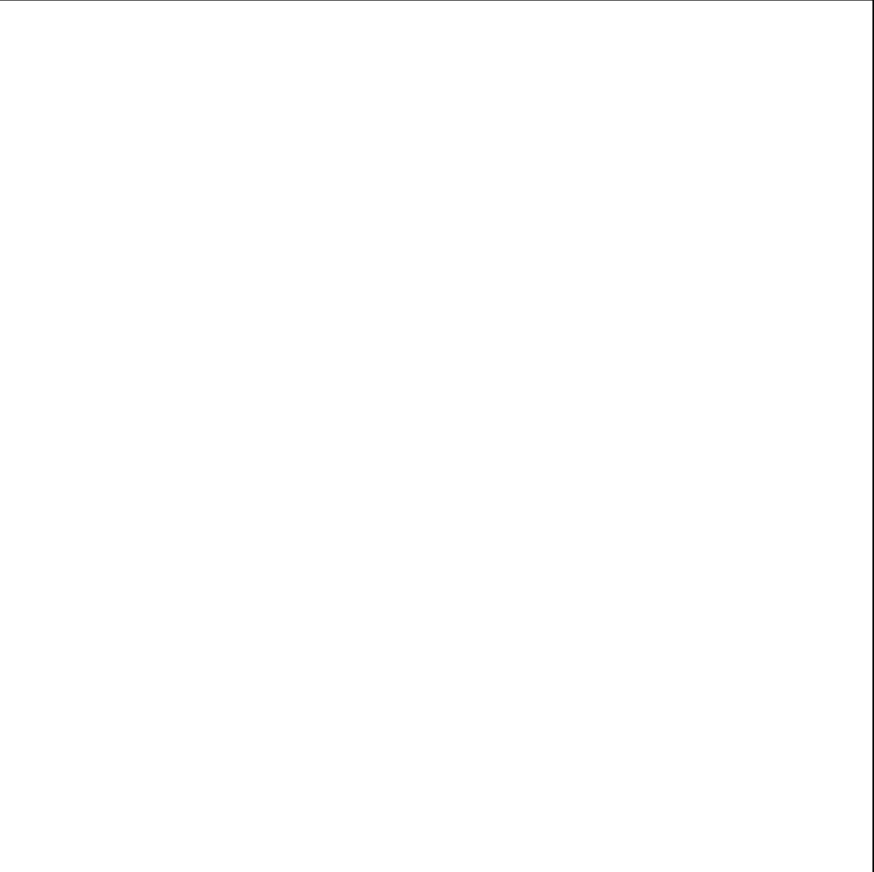




Một cô bé là người đầu tiên nhìn thấy một hình dạng bí ẩn từ đằng xa.



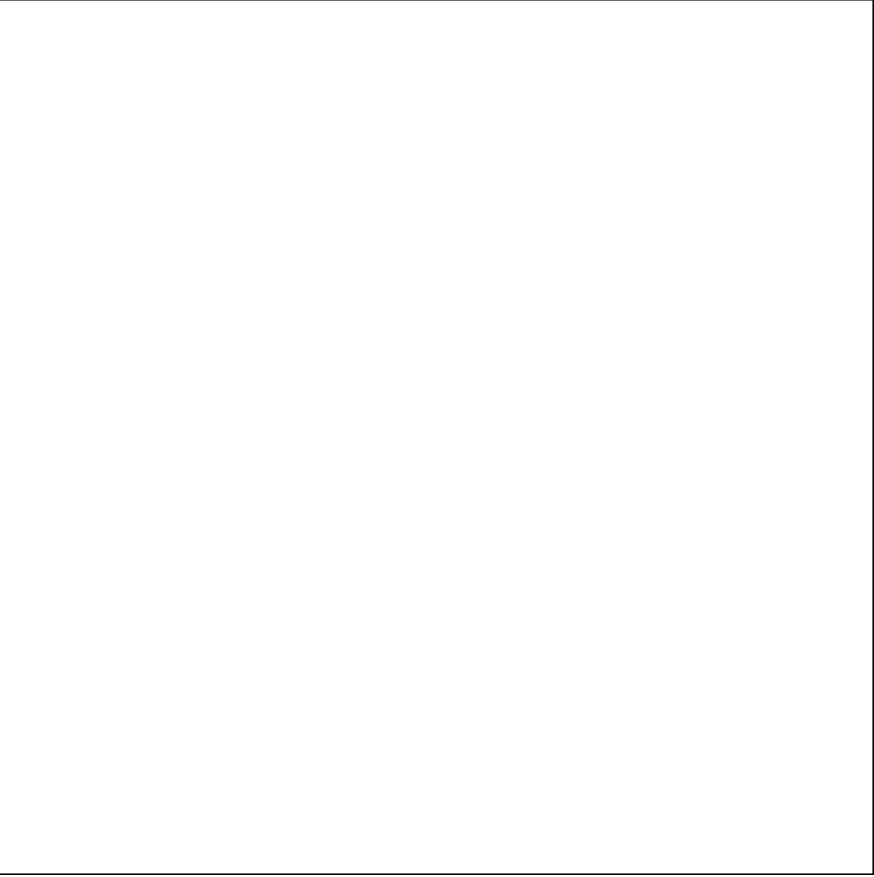
Khi hình dạng ấy tiến gần hơn, cô bé nhận ra đó là một người phụ nữ đang mang thai lớn.



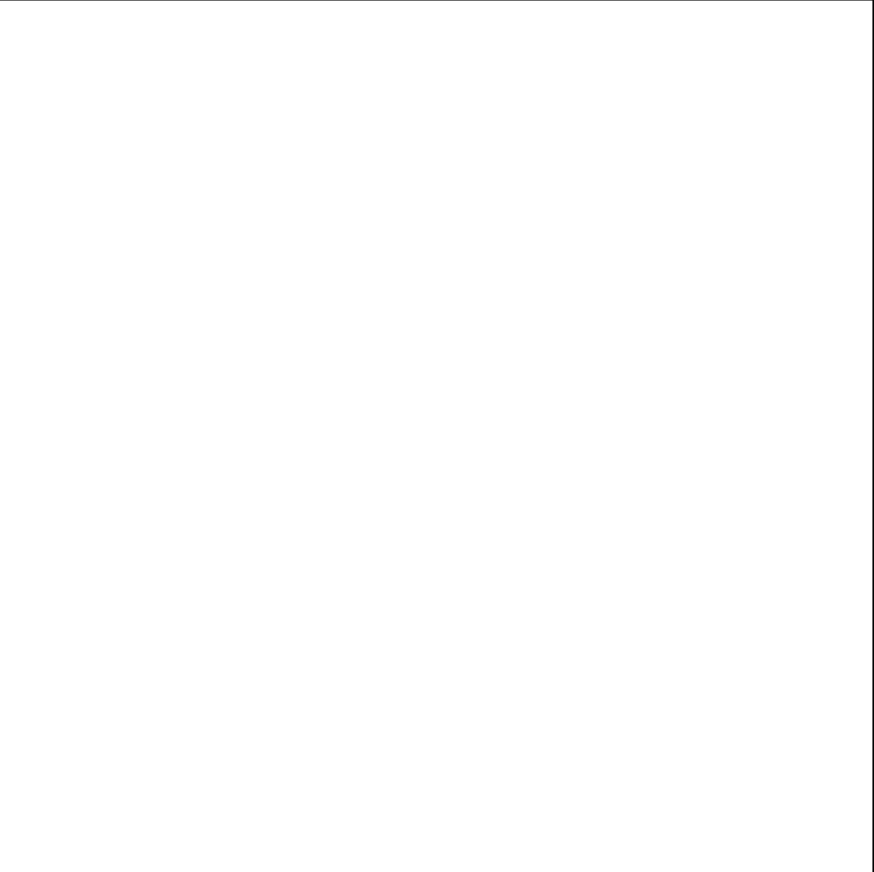
Tuy nhút nhát nhưng can đảm, cô bé tiến gần bên người phụ nữ. Những người đi cùng cô bé nói: “Chúng ta phải giữ cô ấy ở lại cùng chúng ta. Chúng ta sẽ giữ cho cô này và con của cô an toàn.”



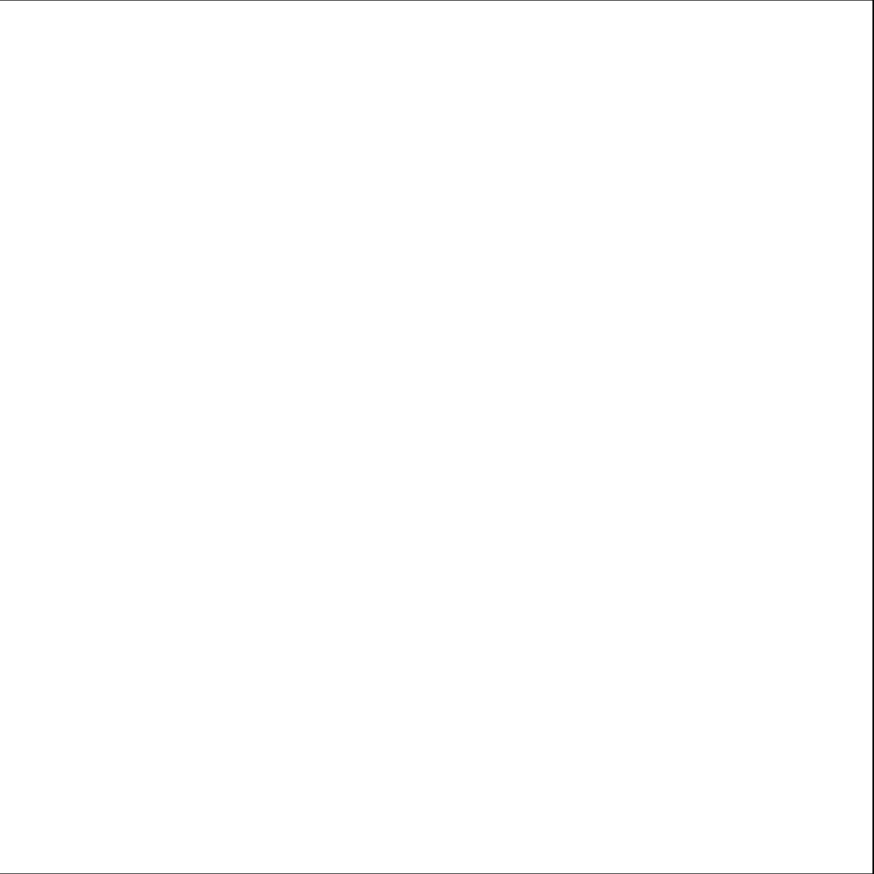
Chẳng mấy chốc, em bé sắp chào đời.
“Đẩy ra nào! Mang mền đến đây!
Nước! Đẩy ra nào!!!”



Nhưng khi nhìn thấy em bé, mọi người
đều nhẩy ra xa vì quá bất ngờ. “Một
con lừa sao?!”



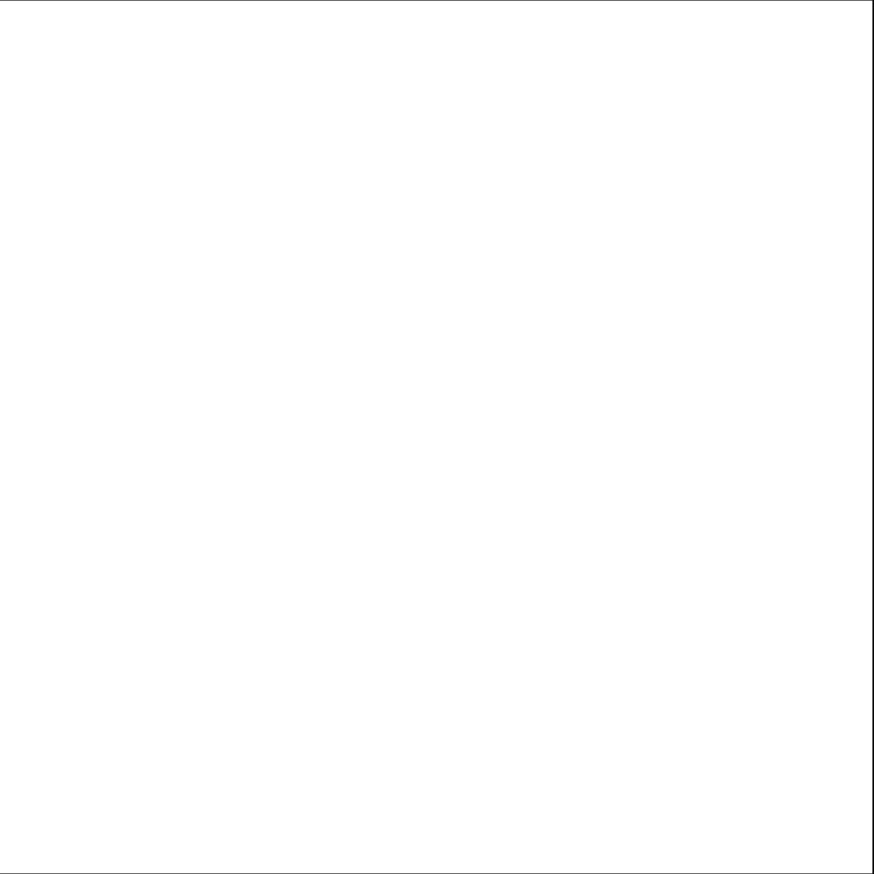
Mọi người bắt đầu tranh luận. Một vài người nói: “Chúng ta đã nói là chúng ta sẽ giữ cho người mẹ và đứa trẻ an toàn, và đó là điều chúng ta sẽ làm.” Những người khác lại nói: “Nhưng họ sẽ đem lại điều xui xẻo cho chúng ta.”



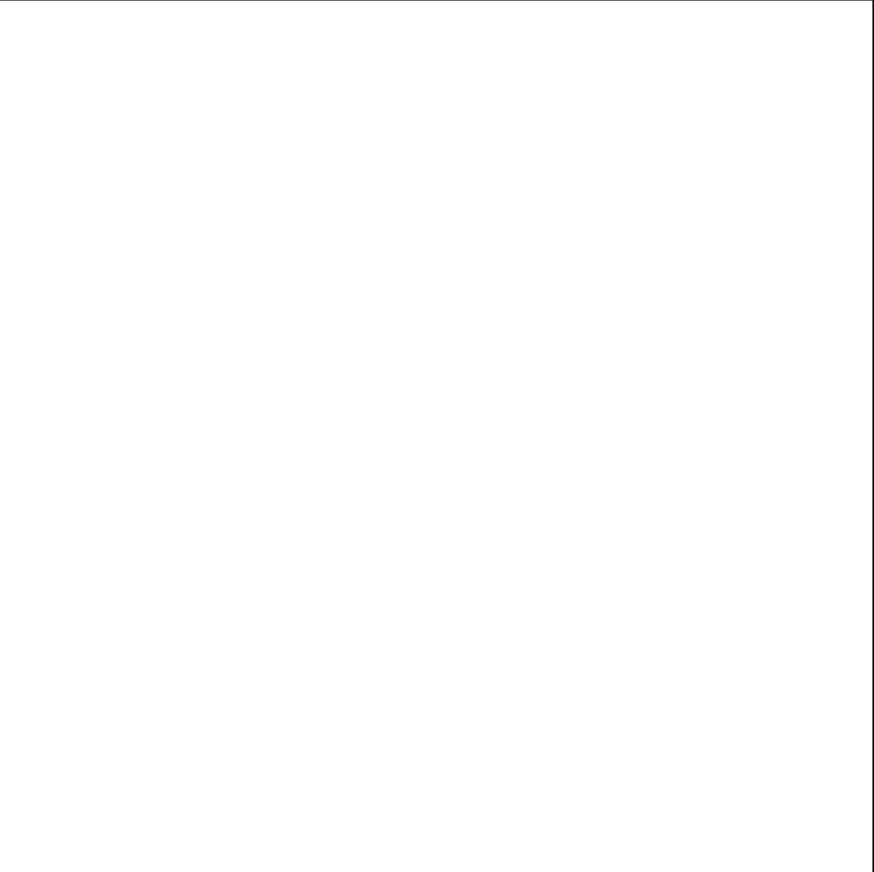
Thế là người phụ nữ lại bị bỏ lại một mình. Cô tự hỏi phải làm gì với em bé kì quặc này. Cô tự hỏi phải làm gì với bản thân mình.”



Nhưng cuối cùng, cô phải chấp nhận là
lừa là con trai của mình và mình là mẹ
của lừa.



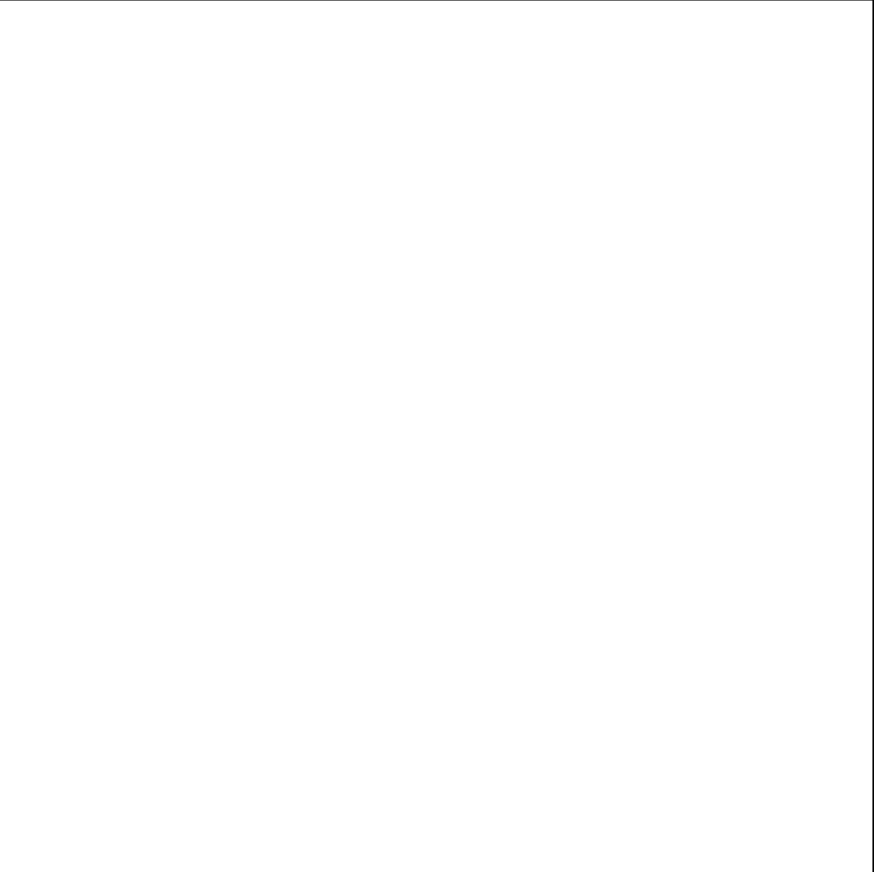
Bây giờ, nếu như lừa cứ như vậy, cứ nhỏ như vậy, thì mọi thứ đã khác đi rồi. Tuy nhiên, bé lừa cứ lớn mãi đến khi nó không còn vừa trên lưng mẹ nữa. Và dù cố gắng thế nào, lừa cũng không thể nào cư xử giống người được. Mẹ nó cảm thấy mệt mỏi và bực bội. Thỉnh thoảng, cô còn bắt lừa làm những việc dành cho thú vật.



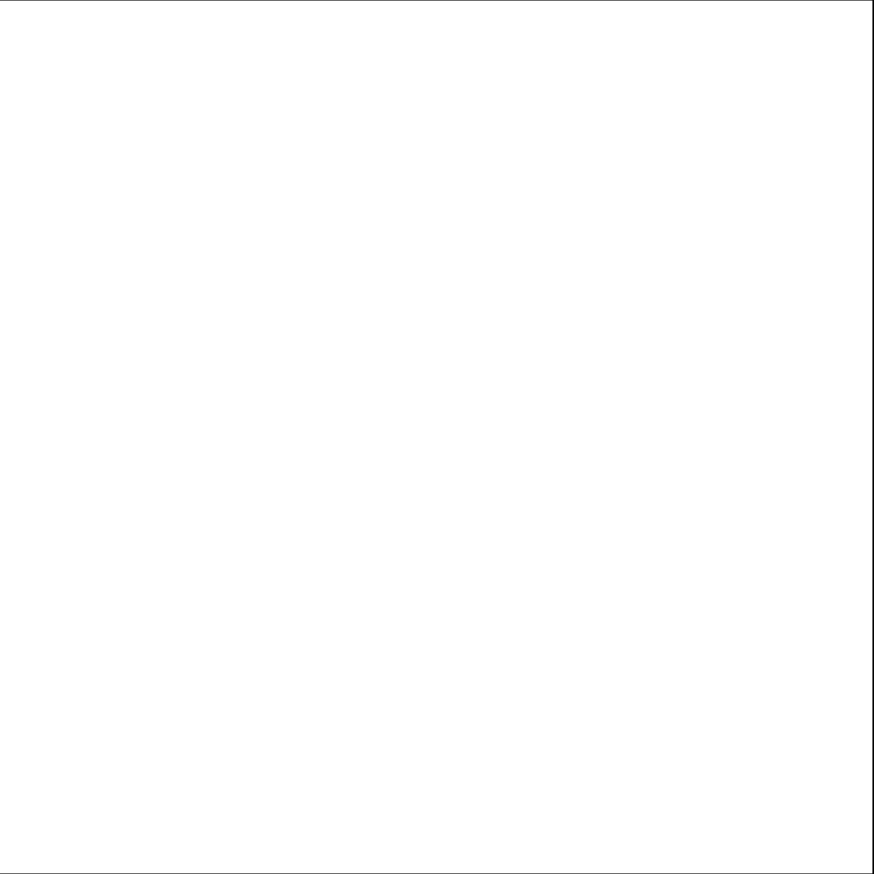
Lừa càng ngày càng cảm thấy bối rối và
bực tức. Nó không thể làm cái này,
cũng không thể làm cái kia. Nó không
thể là cái này, cũng không thể là cái kia.
Nó giận quá đến nỗi một ngày nọ, nó
đá mẹ nó xuống đất.



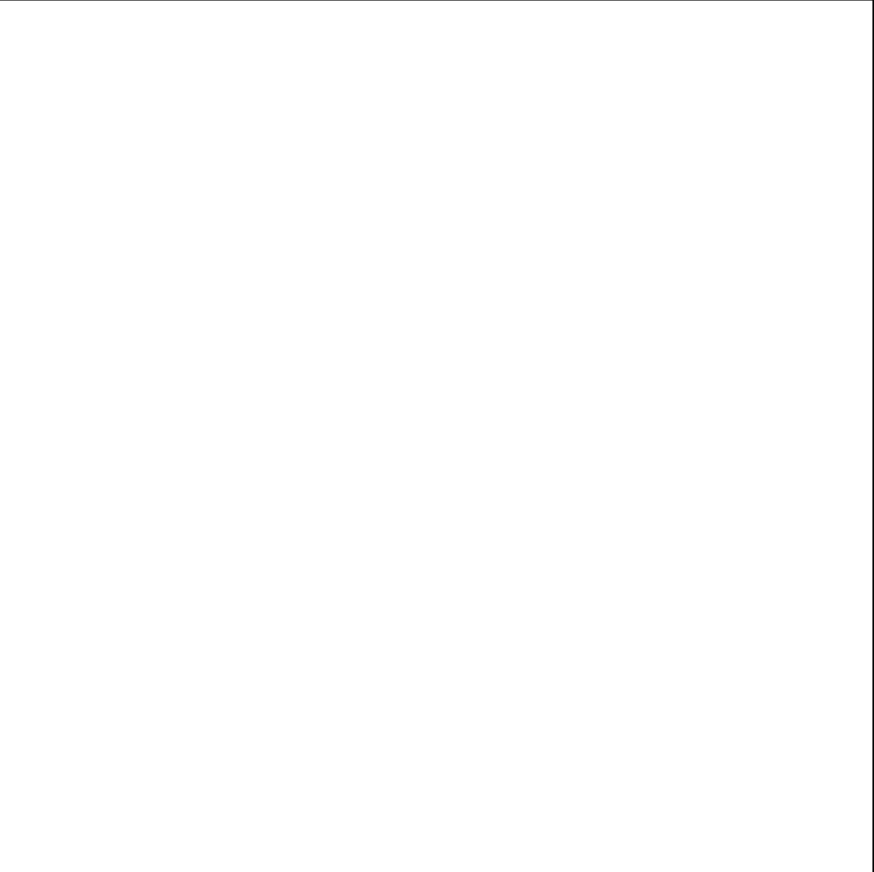
Lừa cảm thấy vô cùng tủi hổ. Nó bắt đầu chạy xa và nhanh trong giới hạn có thể.



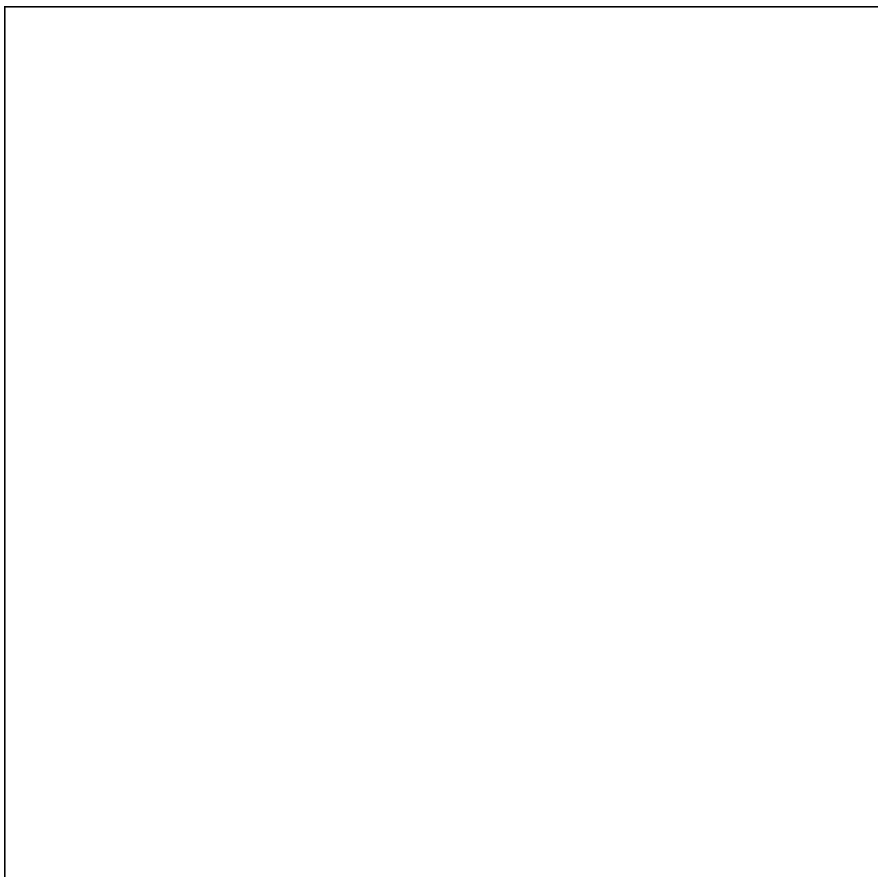
Khi Lừa dừng lại, trời đã tối rồi, và Lừa bị lạc. Nó thì thầm trong bóng tối: “Hi-hô?” Tiếng thì thầm lại vọng về: “Hi-hô?” Lừa chỉ có một mình. Nằm cuộn tròn người lại như một quả bóng, nó chìm vào giấc ngủ sâu và đầy mộng mị.”



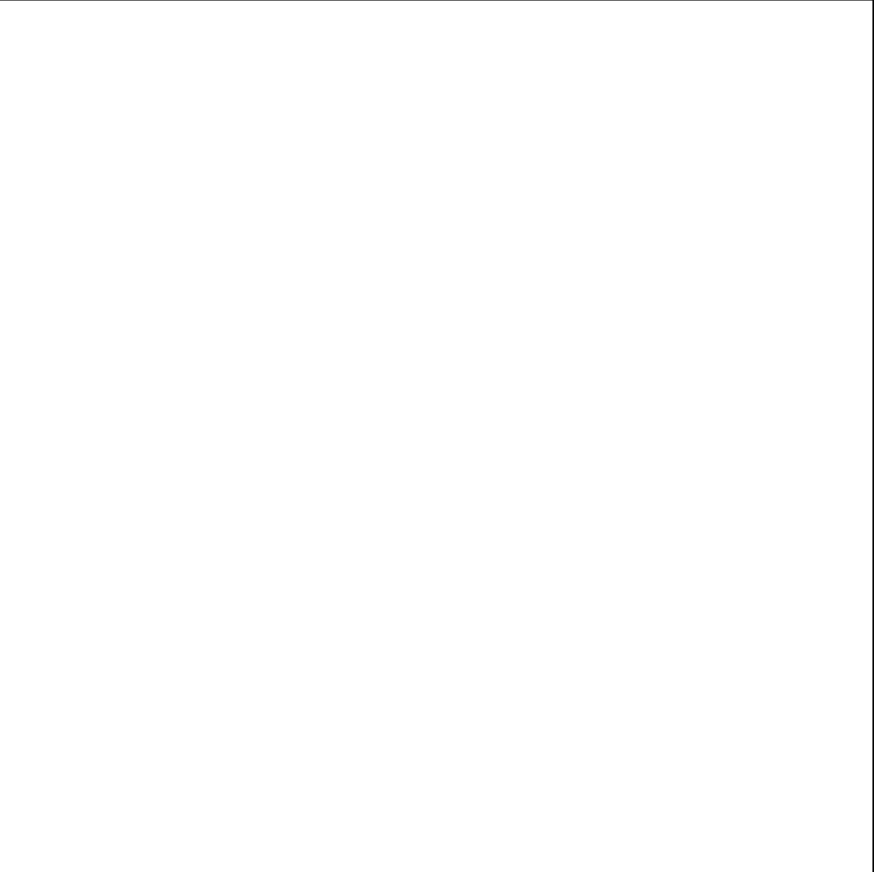
Lừa tỉnh dậy và thấy một ông già lạ đang nhìn nó. Nó nhìn vào mắt ông già và bắt đầu cảm thấy có một tia hi vọng.



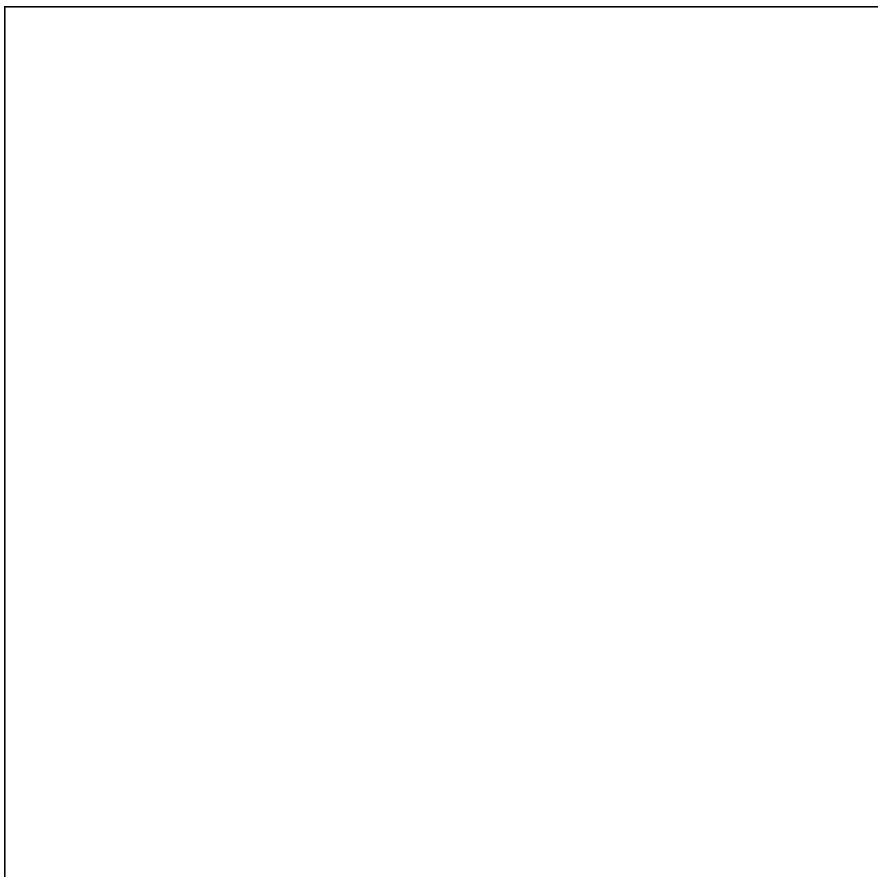
Lừa đến ở cùng ông già, người đã dạy nó nhiều cách để sống sót. Lừa nghe và học theo, và ông già cũng vậy. Họ giúp đỡ lẫn nhau, và họ cười cùng nhau.



Một buổi sáng nọ, ông già bảo Lừa chở ông lên đỉnh núi.



Khi ở cao giữa những đám mây, họ ngủ thiếp đi. Lừa nằm mơ thấy mẹ mình bệnh và đang gọi mình. Sau đó, Lừa tỉnh dậy...



và những đám mây cùng với ông già đã
biến mất.



Lựa cuối cùng cũng đã biết phải làm gì.



Lừa thấy mẹ đang khóc một mình cho đứa con đã mất. Họ nhìn nhau chầm chầm trong một thời gian dài. Và sau đó, họ ôm nhau thật chặt.



Lừa và mẹ sống cùng nhau và tìm ra nhiều cách sống cạnh bên nhau. Dần dần, những gia đình khác cũng bắt đầu tới ở xung quanh họ.



Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Bé lùra

Written by: Lindiwe Matshikiza

Illustrated by: Meghan Judge

Translated by: Phuong Nguyen

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.



This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).